

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ

Πᾶσα αἵτησις δεκτὴ ὑπὸ ἰδιαίτε-
ραν συμφωνίαν.

Αἰτήσεις ἀπευθύνεται:
Ἐφημ. «Ἀνάστασις» Ἀργοστολίον.

Συρτάκης
Μ. Σ. ΑΝΤΥΠΑΣ

Τιμᾶται λεπτὰ 10.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἔτος . . . Δραχ. 10.
Ἀλλοδαπῆς Φραγ. 10.

Ἐκδίδεται κατὰ Σάββατον

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΠΟΛΛΟΙ αἰῶνες παρήλθον ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐ-
κείνης καθ' ἣν εἰς «Ἀστὴρ» ὑπέρλαμπρος ὠδή-
γησε τὸν ἄνθρωπον πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ ἐν μορφῇ
βρέφους «ΘΕΟΥ ΤΟΥ».

ΠΟΛΛΟΙ αἰῶνες παρήλθον ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐ-
κείνης καθ' ἣν ὁ «ΘΕΟΣ» ὑπὸ μορφῇ ἀνθρώπου
ἐμφανισθεὶς, ἐθανατώθη ἵνα διὰ τοῦ θανάτου
γίνῃ ἀθάνατος—ὁ τοιοῦτος θάνατος εἶνε ἡ «αι-
ωνιότης» τὸ μαρτύριον τῆς τοιαύτης ΣΤΑΥΡΩ-
ΣΕΩΣ εἶνε ἡ ἀθανασία.

ΠΟΛΛΟΙ αἰῶνες παρήλθον ἀπὸ τῆς μεγίστης ἐ-
κείνης ἐποχῆς καθ' ἣν ἡ ἀλήθεια αἰφνης ὀφθαλμοῦ
διέλυσε τὰ ἀπέραντα σκότη τῆς «ἀμαθείας»
καὶ τοῦ «ἐγωϊσμοῦ».

ΠΟΛΛΟΙ αἰῶνες παρήλθον καὶ δυστυχῶς ὁ ἄν-
θρωπος εἶδεν καὶ παρεῖδεν τούτους καλύπτοντας διὰ
τοῦ κολοσιαίου βάρους τῶν τῶν «ΧΡΙΣΤΟΝ τοῦ-
τον» πλὴν ἔμεινε κούφους καὶ ἀκαμπτος:

Τὸ δὲ ἀποτέλεσμα ποῖον;

Τὸ σκότος ἐπεκάθησε τοῦ σκοτούς ἀμ-
φότερα δὲ ἐπὶ τῆς ἀληθείας καὶ ἰδοῦ!

ΟΣΗ παρέλευσις αἰῶνων τόση λαμπρότης ἐν τῇ
διατηρηθείσῃ «μωρία».

ΚΑΙ ἡ ἀμοιβὴ εἰς ἐκάτερον ποία;

«Σταύρωσις εἰς τὸν ΧΡΙΣΤΟΝ, αἰωνιό-
της εἰς τὸν «νῦν ἄνθρωπον» δηλαδή; θάνατος
εἰς τὸ «τέλειον» ἀθανασία εἰς τὴν ἀτέλει-
αν. . . . ἰδοῦ λοιπὸν

Χριστιανέ! ἦλθον καὶ παρήλθον οἱ αἰῶνες καὶ σὺ
παῖς ἀπομνηστὴς οὐχὶ ὅμως καὶ μνηστὴς ἐν ἔργοις,
παραλαμβάνεις ἐπὶ σειρὰν ἡμερῶν ἐν ἐκάστῳ ἐνίαν-

τῶ τὴν ἐξέλιξιν τῶν «παθῶν τοῦ Ἀθανάτου»

ΟΙΑ μωρία! μήπως ὁ Χριστὸς ἐζήτησεν παρὰ
σοῦ ἀπομίμησιν τῶν Παθῶν Του; μήπως ἐζήτησεν
αἰώνιον κάρφωμα ἐπὶ τοῦ ΣΤΑΥΡΟΥ ΤΟΥ; μήπως
ἐζήτησεν συνεχεῖς ἐμπτυσμοὺς καὶ αἰώνιον
φραγγέλιον; Ὁχι!! . . . ἐζήτησεν ὑψηλότε-
ρόν τι τούτων, ἐζήτησεν ἰδανικώτερόν τι καὶ τιμιώ-
τερον! . . . ἐζήτησεν νὰ τὸν μνηστὴς ἐν ἔργοις
ὁμοίοις τῶν ἰδικῶν Του.

«Σὲ αὐτὸν νὰ σταυρώσῃς χάριν τῆς
Παγκοσμίου ἀγάπης» Σὲ αὐτὸν νὰ φέ-
ρῃς εἰς ἐμπτυσμόν καὶ εἰς φραγγέλωμα
καὶ εἰς μαρτύριον, κηρύσσων καὶ πράττων τὴν
«Δικαιοσύνην» καὶ «ἀλήθειαν».

Ἡ «ἀλήθεια» ἐζήτησε «ἀλήθειαν», ἡ
«αὐταπάρησις» αὐταπάρησιν ἢ «θυ-
σία» θυσίαν.

«Εἰς τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ ὁ μέγας σκοπὸς οὐχὶ ἡ
αἰωνία ΣΤΑΥΡΩΣΙΣ ΤΟΥ» ἀλλ' ἡ «ἐξακολούθησις
τῆς Σταυρώσεως παντὸς ὄροντος τὴν ἀλήθειαν
καὶ δικαιοσύνην.»

«ΜΙΑ ἡ μεγάλη διδασκαλία Του «ἐκ τῆς ἀλη-
θείας τὸ μαρτύριον» «ἐκ τοῦ θανάτου ὁ
ἀληθὴς ἄνθρωπος τούτέστιν «ὁ κατὰ
προσέγγισιν Χριστὸς» καὶ ἐκ τούτου ἡ
Δικαιοσύνη» ἦτοι ἡ «ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ Ε-
ΛΕΥΘΕΡΙΑ—ΙΣΟΤΗΣ—ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ».

Τοιαύτη ὄθεν ἡ τοῦ «Δικαίου» διδασκαλία οὐ-
τινος τὴν μαρτυρικὴν τῶν παθῶν Του ἐβδομάδα δι-
ερχόμεθα ἐν πένθει ψευδεῖ καὶ ἐν Προσευχῇ ὑποκρι-
τικῇ!

ΣΗΜΕΡΟΝ τελειώνει ἡ ἐβδομάς τοῦ μαρτυρίου
τελειώνει—ἡ ἐβδομάς τῶν παθῶν παρήλθον αἱ ἡμέ-

ΠΑΡΕΛΕΥΣΑΙ ΤΕΤΙΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΑΕΚΩ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΡΕΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙ. 554.0014.ΥΙ.0011

ραι τοῦ αἵματος—τελειώνουν αἱ ἡμέραι τοῦ σκότους
τελειώνει ἡ ἑβδομάς τοῦ ὄξους καὶ τῆς πικρίας—τοῦ
φραγγελώματος καὶ τῶν ἐμπτυσμῶν καὶ ἰσοῦ!

Ἡ Δαμπρὰ ἡμέρα θὰ ἀνατείλῃ αὔριον καὶ αἱ ἀ-
κτίνες τοῦ Ἡλίου ἀντὶ νὰ φέρωσι πρὸς τὰ νέφη καὶ
τοὺς αἰθέρας τὸ ἄγιον τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ μας αἷμα, θὰ
φέρωσι τὰ δάκρυα τῆς χαρᾶς τοῦ ἀνθρώπου!

ΘΑ χαρῆ καὶ θὰ ἀγαλλιάσῃ ἡ φύσις θὰ χαρῆ
καὶ θὰ ἀγαλλιάσῃ μετ' αὐτῆς ὁ ἄνθρωπος ὁ «φο-
νεύς» καὶ «λάτρης» τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ ἐναλλάξ
καὶ συνεχῶς!

ΙΔΟΥ αὔριον ἀνατέλει ἡ ὑπερτέρα πασῶν τῶν
ἡμερῶν τοῦ ἔτους, ἡ λαμπροτέρα πασῶν τῶν ἑορτῶν
τοῦ Χριστιανισμοῦ.

ἌΔΔ' εἶνε, ἀράγε, ἑορτὴ μόνον ἡ ΑΝΑΣΤΑ-
ΣΙΣ τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ;

ΟΧΙ! εἶνε «τὸ ἔνσαρκον προμήνυμα τῆς μελ-
λοῦσης τῆς ἀληθείας βασιλείας,—εἶνε τὸ
ἔμπρακτον προμήνυμα τῆς μελλούσης νίκης τῆς «ἀ-
γάπης» καὶ Δικαιοσύνης.»

ΕΙΝΕ «Τὸ μέγα σάλπισμα τῆς Ἐπαναστά-
σεως» τῆς «ἰδανικότητος» κατὰ τῆς «ὑλης»
Εἶνε τὸ φοβερόν Σάλπισμα ὅπερ ἀναγγέλει εἰς τὴν
Οἰκουμένην δι, «ἐσταυρώθη» ἐπὶ τοῦ ξύλου
τῆς Σταυρώσεως καὶ ἐνεπύσθη μετ' αὐτὸ στόμα
τῆς «ἀμαθείας» ἢ «ἀλήθειας» καὶ ἡ «Δι-
καιοσύνη.»

Ὁ ΒΑΡΒΑΡΟΣ ἄνθρωπος καυδῶν ἐνώπιόν του
ἐνσώματον τὴν «ἀλήθειαν» καὶ «ἀρετήν» ἐ-
θαμβώθη καὶ ἐσοκίσθη, καὶ ἐν τῷ σκότει τῆς τυ-
φλότητός του ἐσταύρωσεν καὶ ἐνέπτυσεν ταύτην.

ΠΛΗΝ ἔρχεται ἡμέρα καθ' ἣν ἡ ἐσταυρωθεῖσα
καὶ ἐμπτυθεῖσα ἀλήθεια ἀναστηθήσεται ἐν ἀνα-
στάσει ὑπερανθρώπῳ καὶ αἰωνίῳ!

ΕΡΧΕΤΑΙ ἡ λαμπρὰ αὕτη ἡμέρα τῆς «Ἀνα-
στάσεως» καὶ τότε οὐαὶ καὶ τρεῖς οὐαὶ εἰς ἅπαν τὸ
μωρὸν καὶ ἀποτρόπαιον οἰκοδόμημα ὅπερ ἡ «ἀμά-
θεια» καὶ ὁ «ἐγωϊσμός» τοῦ ἀνθρώπου ἐδιμη-
οόρησαν: Θέλει κρημνισθῆ εἰς τὰ ἔγκατα τῆς κολά-
σεως ἐρέβη συμπαραφέρων μαζύτου πάντας τοὺς τε-
κακοβούλους καὶ μωροὺς φονεῖς τοῦ μεγάλου τῆς
ἀνθρώποτητος «Διδασκάλου»—πάντας
τοὺς «Σταυρόνοντας» τὴν «ἀλήθειαν»—
πάντας τούτους τοὺς Δαίμονας οὓς ὁ Ἄδης ἐξέρασε
πρὸς αἰώνιον ὄνειδος καὶ παντοτινὴν καταστροφὴν
τῆς ἀνθρωπίνου γεννεᾶς—Πάντας τούτους τοὺς «πα-
ραδίδοντας τὴν ἀλήθειαν νὰ σταυρῶται ἀντὶ
τοῦ χρέματος»!

ΤΡΕΜΕΤΕ Σεῖς, οὐ ἐλεύσεται ἡμέρα καθ' ἣν
μόνοι σας θέλετε ἐκλέξῃ τὸν ἄτιμον σταυρὸν
τῆς τιμωρίας σας παραδίδοντες ὡς ὁ ἀυταδελ-
φός σας «Γούδας» τὸ χρεῖμα τῆς «Προδο-
σίας» καὶ «ἀρπαγῆς»—τὸ χρεῖμα ὅπερ στάζει

τὸ αἷμα τοῦ «ἀθώου καὶ «Δικαίου»!

ΜΕΤΑΝΟΗΣΑΤΕ δυστυχεῖς Φαρισαῖοι
οἵτινες διῶλεζετε τὸν κῶνοπα καὶ καταπίνετε τὸν
«ἀνθρώπον» διότι διαν θὰ ἴδῃτε ὑπεράνω ἡμῶν
τὸν «ΑΘΩΟΝ» καὶ «ΔΙΚΑΙΟΝ» μετ' ἀθανατηφό-
ρον δρέπανον δὲν θὰ εἶνε πλέον καιρὸς ἰκεσιῶν καὶ
ψευδῶν δακρύων—Τὸ πᾶν τετέλεσται τότε.

«ΔΥ ΕΝΟΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ «ΜΙΑ
ΔΘΑΝΑΣΙΑ ΑΙΩΝΙΑ καὶ ΓΛΥΚΕΙΑ» «ΔΙΑ
ΜΙΑΣ ΔΙΚΑΙΑΣ ΘΥΣΙΑΣ» «ΜΙΑ ΑΠΕΡΑΝ-
ΤΟΣ ΑΡΜΟΝΙΑ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗΣ.»

ΕΥΤΥΧΕΙΣ θνητοὶ σεῖς οἵτινες θέλετε ζῆσαι
εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείτην τῆς «ἀναστάσεως» τοῦ
«ἀνθρώπου» «Μακρὰν θέλει εἶσθαι ἀπὸ ὑμᾶς
τὸ ψεῦδος καὶ ἡ ἀπάτη, ἀπεχθῆ ὁ φόβος καὶ ἡ πορ-
νεῖα, φρικώδη ὁ ἐγωϊσμός καὶ ἡ κακία.

ΟΔΟΙ ἀδελφοὶ ὄντες καὶ ἐν τῇ αὐτῇ κατοικίᾳ
ζῶντες ἕνα σκοπὸν θὰ ἔχητε τὴν «ΑΓΑΠΗΝ» ἐνὰ
ἀρχηγὸν θὰ εὐλογεῖτε τὴν ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΝ» «καὶ
οὕτως! πληροῦται, τὸ προᾶγγελμα τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ-
εἰς ποιμὴν—μία ποιμνῆ».

ΤΟΤΕ δὲ ὑπέρλαμπρον καὶ ἀνήμουστον ἐν «ἀ-
ρετῇ» θέλει παρουσιασθῆ πρὸ τῶν ἐκπλήκτων ὀφ-
θαλμῶν τῆς ἀνθρωπότητος «θέαμα».

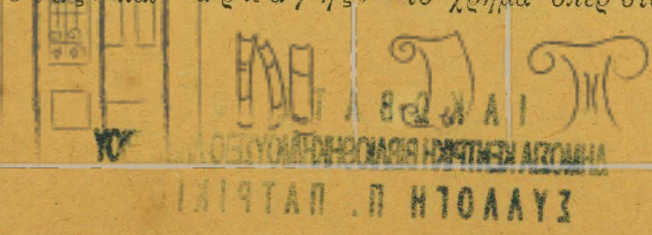
«ΑΠΟ τοῦ ἐνὸς ἄκρου τῶν θαλασσῶν μέχρι τοῦ
ἐτέρου, καὶ ἀπὸ τῆς μιᾶς κορυφῆς τῶν ὄρεων μέχρι
τῆς ἄλλης οἱ ἄνθρωποι θὰ δίδωσι τὰς χεῖρας φωνούν-
σες «ἐρρέτω τὸ σκότος» «ἀρθήτω τὸ φῶς» «ΚΑΤΩ
ΑΙ ΠΑΤΡΙΑΕΣ καὶ αἱ ΦΥΛΑΙ» «ΖΗΤΩ Η ΜΙΑ
ΑΔΕΛΦΟΠΟΙΗΣΙΣ ὁ Εἰς καὶ ἀπειροσ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ἢ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ»

ΤΟΤΕ μόνον τότε, ὦ ἄνθρωπε, θὰ δύνασαι ὑρῶν
τοὺς πλήρεις ἀγάπης ὀφθαλμούς σου πρὸς τὸν ἐν
αἴγλῃ «Χριστὸν» νὰ προσεῖδησαι, Τότε, μόνον
τότε, τὸ πλήρες ἀληθείας στόμμα σου δύναται νὰ
νὰ ὑμνήσῃ Τοῦτον λέγον.

«Σὺ ἡ χαρὰ ἡ ὑπεράνθρωπος καὶ ὑρίστη πασῶν—
Σὺ ἡ ἄφατος ἡδονὴ καὶ παμμεγίστη ἐξ ὄλων—Σὺ ἡ
ῥίζα τῆς ζωῆς καὶ τὸ Χάος τῆς δυνάμεως—Σὺ τὸ
ὑψικόρυφον τῶν ὑψικόρυφων ὄρεων ὄρος τῆς ἀτα-
παρνήσεως—Σὺ τῆς ἀληθείας τὸ γιγάντιον Τέρας—
Σὺ τῆς Δικαιοσύνης ὁ Τιτὰν Σκαπανεύς—Σὺ τὸ ἀ-
πέραντον τῆς ἀρετῆς πέλαγος—Σὺ ὁ ἀπειρος τῆς ἐ-
λευθερίας οὐρανός—Σὺ τὸ παμμεγίστον τῆς Ἰσότη-
τος δένδρον—Σὺ ὁ ἀκατανόητος τῆς ἀδελφότητος
Πύργος.

—Σὺ ὁ τὰς Πλάνας πατήσας—Σὺ ὁ τὸ ἀπεχθές
τῆς κακίας φρούριον ἀλώσας—Σὺ ὁ τὸν ἄνθρωπον
ὑπὲρ τὴν ὕλην θέσας—Σὺ ὁ ἀνθρωπιστικὸς νόμος
—Σὺ τὸ θεμέλιον τῆς ἐλευθερίας—Σὺ ὁ λύσας τὸν
γόρδιον δεσμὸν τῆς «φυλῆς» καὶ τοῦ ἐγωϊσμοῦ»—

ΓΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Σὺ ἢ τὸ πᾶν—Σὺ καλεῖσαι «ΘΕΟΣ» καὶ Θεὸς καλεῖται; «**Η ΑΛΗΘΕΙΑ-ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ**».

Τὸ δὲ ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης προσευχῆς ποῖον; «Θέαμα λατρευτὸν καὶ θεῖον, μυστήριον ἀληθὲς καὶ ἔνσαρκον, φωτίζον αἰσθητὰ καὶ ἀναίσθητα καὶ ἀναγκάζον ταῦτα εἰς λατρείαν καὶ προσκύνημα.

«Ὁ ἄνθρωπος πλησίον τοῦ Θεοῦ» ἢ «ἀτέλεια παρὰ τὴν τελειότητα» ὁ σταυρώσας σφίγκων ἐν τῇ ἀγγάλῃ του τὸν σταυρωθέντα ὁ ἄνθρωπος κρατῶν τὸν ΔΙΚΑΙΟΝ.

«Ὡ ἀγία καὶ ὑψηλὴ εἰκὼν πῶς ἐνώπιόν Σου νὰ μὴ σκιρτήσῃ ἢ καρδιά μου καὶ νὰ μὴ καλέσω τὸ ἄπειρον εἰς προσευχὴν πῶς νὰ μὴ κράξω.

«Ὡ ἀπέραντον τῆς φύσεως βιβλίον,—ὦ ἀμέτροτοι τοῦ οὐρανοῦ Χάους δέλτοι—ὦ οὐράνιοι τῶν ἀστέρων κλίμακες—ὦ ὑπέρολαμπροι τῶν οὐρανόων στρωματίων Ἥλιοι—ὦ ποταμὲ γαλακτόμορφοι καὶ φλογερὲ ὁ τὸν οὐράνιον ὄγκον τέμνων ἀπὸ τοῦ ἐνὸς ἄκρου μέχρι τοῦ ἄλλου, ὦ πλειάδες καὶ ὑάδες καὶ σείς οἱ ἄπειροι κολοσσοὶ τοῦ πυρός καὶ τῆς τέχνης—ὦ θάλασσα καὶ ὄροι φωτὸς καὶ ἁρμονίας—ὦ σὺ τὸ ἄπειρον καὶ ἀτελεύτητον, ὦ σὺ τὸ ὄρατὸν καὶ ἀόρατον, ὦ σὺ ἢ φύσις Σύμπασα Στήθει! Στήθει! καὶ

Ἡ ἐν Σοὶ κίνησις ἄς μεταβληθῇ εἰς καρδίαν καὶ ἢ ἐν Σοὶ δύναμις ἄς μετατραπῇ εἰς διάνοιαν καὶ ὡς εἰς παμμέγιστος καὶ ἄπειρος κολοσσὸς αἰσθανόμενος ὄρον, γονυπέτησον! γονυπέτησον! παρ' ἐμοὶ. καὶ κράξον μαζί μου.

«**Ἐνίκησας θεάνθρωπε**» «ἔπασεν ἢ ΤΥΡΑΝΝΙΑ καὶ ἢ ΔΟΥΛΕΙΑ» **ΕΣΤΑΥΡΩΘΗ Η ΜΩΡΙΑ** καὶ ὁ **ΕΓΩΙΣΜΟΣ**.—τῆς **ΑΛΗΘΕΙΑΣ** σήμερον ἀγγέλεται ἢ «**ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ**»

ΟΙ ΠΤΩΧΟΙ

Μεγαλειτέρα καὶ χειρωτέρα ὕβρις κατὰ τῆς μεγάλης τοῦ Πάσχα Ἐορτῆς δὲν δύναται νὰ γένη ἀπὸ τὴν ὕβριν τὴν ὁποῖαν ἐπέχει ἡ διαφορὰ τῶν πλουσίων καὶ τῶν ἰσχυρῶν ἐκαστῆς πόλεως ἢ χωρίου, ὡς πρὸς τοὺς πτωχοὺς οἵτινες ζῶντες ἀκαταπαύστως ἐν τυραννικῇ ἐργασίᾳ καὶ τυραννικωτέρα πτωχεῖα καθ' ὅλας τὰς ἡμέρας τοῦ ἔτους δὲν ἀπαλλάσσονται ἀπὸ τὸν φοβερόν αὐτὸν κάροντα οὐδὲ τὴν ἡμέραν τῆς χαρᾶς καὶ ἀγαλλιᾶσεως τοῦ ἀνθρώπου καθ' ἣν εὐροτάζεται ἡ Ἀνάστασις Ἐκείνου ὅστις διὰ τοῦ αἵματός του ἔγραψε τὸν Νόμον «**Πάντες ἐστὲ ἀδελφοὶ καὶ ὁ μὴ γρονιτίζων διὰ τὸν ἀδελφόν του τὸν ὀπίσθιον αἰσθάνεται καὶ βλέπει πλησίον του δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἀγαπᾷ τὸν Θεόν διὸ δὲν εἶδε ποτέ του**»

Εἰς ὅλα τὰ μέρη ὅπου δῆποτε εὐροτάζεται ἢ «**Ἀνάστασις**» τοῦ ΜΑΡΤΥΡΟΥ τῆς ΑΓΑΠΗΣ, πάντες οἱ ὅπως δῆποτε δύναμενοι προσέρχονται ἄρρωστοὶ εἰς τοὺς πτωχοὺς καὶ πάσχοντες! εἰς ὅλα ἐκεῖνα τὰ μέρη τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Εὐρώπης καὶ παντοῦ ὅπου χριστιανοὶ ζῶσιν, παρατηρεῖται κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐνδιαφέρον καὶ μέριμνα ἰδιαίτερα, σκοπὸν ἔχοντα τὴν προσωρινὴν ταύτην ἀνακούφισιν τῶν ἀδυνάτων καὶ πτωχόντων.

Ἐρανοὶ γενναῖοι τῶν πλουσίων, συνδρομαὶ τῶν εὐκαταστάτων καὶ ἐπιστημόνων, ποσὰ ἐξ αὐτῶν τῶν δῆμων καὶ τῶν δημοσίων ταρεῖων ἀκέραι, συνεισφοραὶ ἐκ τῶν ἰδιωτικῶν καὶ κοινοφειδῶν ἰδρυμάτων, τέλος ἐν μιᾷ λέξει πάντες, οἱ ὅπως δῆποτε δυνάμενοι, θεωροῦσιν εὐχὴ ὡς **γυλαθρωπία** ἀλλὰ ὡ; κα' ἤκου ὡ; ἐποχρέωσιν τὸ νὰ ἀνακουφίσωσι τὴν δυστυχίαν τῶν πτωχῶν καὶ νὰ στεγνώσωσι τὰ δάκρυα τῶν δυστυχῶν ὅπως μὴ ἡ ἡμέρα ἢ συμβολίζουσα τὴν χαρὰν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴν ΝΙΚΗΝ τῆς ΑΓΑΠΗΣ σκοτιζέται καὶ μελανοῦται ἀπὸ τοὺς στεναγμοὺς καὶ τὰς κατάρρας ὄντων γυμνῶν καὶ πεινασμένων! , **Θιράτων Κοινωνικῶν**.

Καὶ ὅμως ἐνταῦθα ὅπου πλοῦτος κρυφὸς καὶ ἀπόκρυφος βαρύνει τὰς σκοτεινάς ὁπὰς τῶν πλουσίων,—ἐνταῦθα ὅπου ἄλλοιὲ ποτε ἤκραζε ἢ γεναιοδωρία καὶ τὸ αἰσθημα τῆς φιλανθρωπίας,—ἐνταῦθα ὅπου τόσοι φιλελεύθεροι καὶ δημοκράται μάλιστα—ἐνταῦθα! ἐκτὸς τῶν σπανιωτάτων ἐκείνων **γυλαθρωπῶν!** οἵτινες δίδοντες εἰς πολλοστημόριον τῶν ψυχῶν τῆς τραπέζης των θεωροῦνται ὡς **Ἥρωες ἐλεημοσίνης!**... οὐδεὶς καιρέτως νὰ αἰσθανθῇ τὴν ἐποχρέωσιν τοῦ νὰ ἀναλάβῃ τὴν πρωτοθυλίαν διὰ μίαν τόσον εὐγενῆ καὶ ἀναγκαίαν πράξιν ἥτις νὰ μὴ φέρῃ μόνον τὸν τύπον ἐξέφυγῆς ὡ; συνήθως πράττουσι τινὲς ἐκ τῶν πλουσίων τῆς Κοινωνίας μας, θεωροῦντες ἀρκετὸν νὰ καταβάλλωσι ἕκαστος 50 δ.α.χ. ὡς δόλομα ἐξαπαγκάζοντες μετὰ ταῦτα τοὺς μικροχρηματούστους νὰ ἀναπληρώσωσι τὴν ἰδικὴν των ἐλλείψιν καὶ οὕτω νὰ φαίνωνται ἐλεήμονες ἐνῶ τῷ ὄντι εἶνε μόνον ὑποκριταὶ καὶ ἐγωφιλικοί.

Φαίνεται ὅτι μέσα στὴν καρδίᾳ μας ἔπαυσε πλέον νὰ λειτουργῇ πᾶν αἰσθημα καὶ μόνον τὸ ἔστικτον τῆς σκληρότητος καὶ πλεονεξίας λειτουργεῖ.

Χαίρεται! Χαίρεται ὦ Ἀσκούπια ὀλόγρυπα! Χαίρεται ὦ Φαρμακῶν εὐγενεῖς!

Ἡ αὖριον θὰ φορτώσῃ τὰς βαρελοειδεῖς γαστέρας Σας ἀπὸ παντὸς εἴδους φαγητὰ καὶ γλυκύσματα—αἱ ἀκτίνες τῶν ἀπαστραπιδόντων σκευῶν τῆς τραπέζης σας θὰ κάμνη τοὺς ἀπλήστους ὀφθαλμοὺς Σας νὰ γίνωνται ζωηρότεροι ἐκ ματαιοδοξίας—τὰ ἀρώματα τῶν ἀνθέων θὰ μεθῶσι τὴν ψυχὴν σας καὶ ἀνατριχιάσει κτηνώδους ἡδονῆς θὰ ἐγείρῃ εἰς τὰ σάπεια μέλη σας.

Καὶ ὅμως! μέσα στὴν πολυτελεῖ ἀλλ' ἀνεῦ ὀξίας ταύτην εἰκὼνα ὡ; ἐν κατόπτρῳ ὁ πτωχὸς καὶ πάσχων θὰ βλέπῃ τὴν μαύρην καὶ ἀπαισίαν ψυχὴν σας ἢν στολιζέσῃ αἱ ἀκτίνες τῆς κακίας; καὶ ἢν μεθῶσι τὰ ἀρώματα τῆς κολλάσεως καὶ ἀσυνείδησας!

Κορεσθῆτε! Κορεσθῆτε, ὦ σώματα διεφθαρμένα καὶ μεμαλακισμένα ἀπὸ ὕλην καὶ ἀκλασίαν!

Κορεσθῆτε ὦ καρδίαι λίθιναι καὶ θηριώδεις ἀπὸ ἀναισθησίαν καὶ ματαιότητα!

Εἶθε πάντοτε ἢ σκληρότης καὶ ἢ ἀπανθρωπία καὶ ἢ πόρωσις τῆς συνειδήσεως νὰ ἦ αἱ τὰ μόνα ἄθλα σας καὶ αἱ μόνα τίμαι σας καὶ ἢ μόνη κληρονομία τῶν ἀπογόνων σας; μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν θὰ εἰσπρασθῇ ἀπὸ πῦρ τὸ ἐξώτερον τὸ ἠτιμασμένον τοῦ Ἀρχόντου καὶ τοῦ πλουσίου; τῆς Κοινωνίας μας.

Ἐμπρὸς ἀγαπητοὶ Σοσιαλισταὶ ἀνάθετε! ἀνάθετε γλήγωρα! γλήγωρα τὴν προκοπὴν ἢν θὰ καταβῆσθαι καὶ θὰ ἐξάγνισθαι τὰς μαύρας καρδίας των, γένεϊτε.

ΙΑΚΩΒΑΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΟΙ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΙ

Οί δυστυχείς, ούτοι απόκληροι τούς έποίους ή Κοινωνία, άφ' έός διά τής άσργηγάτου άπραγοησίας της και άφ' έτέρου διά τής έόχου προνοίας της κατέδικασε δ'εις δηλ. τήν μόν πρώτην φοράν έγκαταλείψασα, ώς έπί τό πλείστον, τά ότα ταύτα είς τήν περίαν και τήν άμάθειαν τά κατέστησε εγκληματίας! τήν δέ δευτέραν συμπληρούσα τό έργον τά αναβιάζει έπί τής λαιμητόμου ή τά έγκλείη είς τάς φυλάκας—έν άλλαις λέξεσι δ' έτοχος γίνεται τιμωρός, τό δέ θύμα γίνεται έτοχος—οί δυστυχείς, λέγομεν ούτσι καταδικασμένοι δέν είνε δυνατόν νά κριθώσιν άξιοι έστω μίαν ή μέραν τό είς νά φάγωσι όλίγον άνθ.ωπίνως και νά βρέξωσι τά μαρμαρέα και ώχρά χείλη των είς έν πατήριον αίου;

Ω! άνθρωποι ούτινες δέν έγνωρίζατε τάς θλίψεις και τάς πικρίας τού φυλακισμένου! Ω έν έγνωρίζατε πόσον γλυκύτητα αισθάνονται τά δυστυχή ταύτα πλάσματα όταν ή Κοινωνία μεριμνά δι' αυτά, έν έγνωρίζατε πόσον βάλσωμον παρηγορίας έπιχέουσιν είς τάς άνοικτάς πληγάς τών ζωτιατών τούτων πεθαμένων αι μέριμναι τών πολιτών όταν έπιδαψ λούωνται είς αυτός, έν έγνωρίζατε πόσον μαλακούς, πόσον ευγνώμονας τούς κάμνει ή έλ μέρους μας επείκειαι και φρονιά;

Και πιστεύσατε ότι οί άνθρωποι ούτοι ού; εκλείσασαν εκεί ώ; θηρία δέν είνε κακοί εκ φύσεως! Όχι! τού άντίον ψυχολογών τις τούτους έννεύκοντα τούς, εκάτων τούς ευρίσκει γενναίόφρονας, ελικρινείς, φιλοτίμους. Και είναι ΕΓΓΡΑΗΜΑΤΙΑΙ διότι ή Κοινωνία είνε ΠΑΡΑΦΡΩΝ διότι τό καθεστώς είνε ένα καμμέριστον ΦΡΕΝΟΚΟΜΕΙΟΝ έπομένως αυτοί εκλέγουν τό ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΗΡΙΟΝ.

Διά τόν παραξένον τούτον συλλογισμόν θά γελάσασθε Μοι Κού Φρενοδραβεί;! τέλους πάντων ίδιού τού συμπέρασμα! Έλθετε άρρωγοί ώ φιλόανθρωποι και είς τά δυστυχή ταύτα βύματα!

Τις οίδε! « κοινή ή μετ'ια τών θνητών, ώ Μεγάλοι και Ισχυροί έτσι; ή γοβερά ΑΥΡΙΟΝ Σι; ευρη μετατεθέντας από τό Φρενοκομείο είς τό Σωφροισιτήριο » και τότε αίτούντες θά ακούσαστε τό « έν φυλακή ήλην και δέν με έπεσκέφητε, γυμνός και δέν με ένεδύσατε, έξήτιστα νά φάγω και με άπεπέψαστε, πηγαινέτε λοιπόν τώρα και Σει; στού Διάβολο και πάρα πέρα άκόμη!

Και Σού ώ Έθρορευτική Έπιτροπή τών φυλακών έπίβλεψον και έλεω; γενού τας ήμέρας αυτάς 'στού; δυστυχεί; τούτους; ού; έτάχθαι ένα άνάκουφίξης και προστατεύεις και συμπονεί;

ΔΙΑΦΟΡΑ

ΔΙΔΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ

Η « ΙΣΟΤΗΣ. »

Τήν παρελθούσα Κυριακήν έν τή Λιθού η τής « Διδασκαλίας » όρίθησεν ένώπιον πολλού και εκλεκτού πλήθους

Κυρίων και Κυριών ό Κοσ. Η. Λορεντζάτος « Καθηγητής » περί πάθους « Ψυχολογικός ».

Τισούτη σαφήνεα, τισούτη επιβάλλουσα απλότης ύφους και τόσην ελικρινείαν σκοπεύ ώσελείας και ούχι έπίδειξως ένειχεν ή όμιλία αυτή, ώστε όλον εκείνο τό πλήθος έξεραγή είς παρατεταμένα και ζωηρότατα χειροκοπήματα:

Συγχαίρουσα ή « Άνάστασις » τόν ευγενέστατον και αισθημασιώτατον τούτον « Καθηγητήν » εύχεται ένα μνηθώσιν τό παράδειγμα τούτου και εί λοιποί « Καθηγηταί » και διδάσκαλοι τής πόλεώς μας και ούτω προσέλωσιν άρωγοί είς τήν αίσιόσαν έργατικήν τοξιν νά άνοιξη τού; όρθαλμούς της; ένα μη τυφή ούσα κορνιζεται άκαταπαύστως με στα σκοτεινά σπήλαια τού πάθους τής εκδικήσεως και τού χωρισμού τά όποια οί είς; π'ασαν Κοινωνίαν ευρισκόμενοι συμφεροντολόγοι και ιδιοτελείς και πλεονέται κατασκευάζουσι.

— Αύριον έν τώ « Λοιφώ Άναγνωστηρίω » όμιλήσει ό κ. Μ. Άντύπας περί τής « Άναστάσεως τού Χριστού ».

Είσοδος έλευθέρα είς άρμενας και θηλείς.

— Παρηκαλείται ό κ. Άστυνόμος νά θέση ένα νυκτερινήν φρουρήν πρός τήν μετά τής « γεφύρας » συνεχομένην όδόν ένα φρουρή τήν συνοικίαν ταύτην όπου τόσα καταστήματα και έργαστήρια μένοντα άνευ φρουρήσεως κινδυνεύουν από τού; « Λαδοχέρηδες. »

— Παρακαλείται ή Δεύλυνσι; τών Φιλανθρωπικών Καταστημάτων νά δέχεται κάπου κάπου και κανέναν δυστυχή έγκαταλειμένον από εκείνους τού; όποίους εύρίσκουσα ή Άστυνορία έρριμένους μέσα στην δδόν γυμνού; και έτοιμοθανάτους τούς περισυλλέγει και ού; ως πληροφορούμεθα δέν δέχονται τά Φ.Λ.Κ. Καταστήματα διότι δέν έχου; « Μπάρμα στην Κορώνη ».

Είς έντροπή κύρ. άρμίδιοι τόσος πλούτος προωρισμένοι; διά τούς έγκαταλειμένους νά χρησιμεύη μόνον γιά τού; φίλους! Ού γράψου; με τέτοια όρξι γιά αυτήν την ύπόθεσιν που θά γίνει έν εκ των δύο; ή θά καούν αυτά τά άχρηστα φιλόανθρωπικά ή θά φουρκισθού; υσι τά διευθύνουν άνεξαστήτως επαγγέλματος και καταγωγής;

Οιού και κάτι καταλαβαίνετε! ήγουν επιφυλασόμεθα νά εξηγηθώμεν πολύ όγλίγωρα.

— Κε Δήμαρχε κάμς έλεος, βάλε κανένα άραμπά από εκείνους που; γε; περίου! νά καταβρέχει τούς δρόμους; τί διάβολο δέν είσθε Δήμαρχος τής Σαράρας! είσθε Δήμαρχος τού περιφήμου και διά φυσικών περιτειχισμάτων Φρενοκομείου τών Κρανίων!

— Ευχρίστως είδομεν ένα Μηχανικό; και δύο έργολάβους τρεί; έν όλω! ... νά καταμετρούν τήν « Διόστρωτον » ύπερ σημαίνει; ότι θά διορθωθή ή κεντριωτέρα αυτη δδός; ήτι; τή αληθεία κατήντησε αληθής και άδιάβατος έκειεν τών λόφων και τών κοιλάδων της; καταστίασα κατάλληλος διά τού; μέλλοντας νά γυμνασθώσιν είς τόν δρόμον μετ' έρπαδιών.

— Καθιστώμεν γνωστόν είς τούς άρμοδίους; ότι τό ψωμί είνε ζυμάση και τού; παρακαλούμαι νά ενεργήσωσιν όπως ό Νόμος όρίζει; άλλως; ού; γράψου; νά πρέπει νά γράψου; και διά τούς παρακοντας; τόν έρω; και διά τού; μή κατασχόντας; τούτον.

ΕΠΙΜΕΛΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΣ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ